

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2019/021

20 december 2019

REPERTORIUMNR. GC/19/A0060

INZAKE : , wonende te ,
Nederland

- Verzoeker-

TEGEN : , uitbetalingsactor, met maatschappelijke zetel te
, en met als postadres , ;

- Verweerder –

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoekschrift dat door verzoeker werd ingediend per e-mail d.d. 18 september 2019 bij de Geschillencommissie;

Gelet op de bijkomende stukken die verzoeker indiende per e-mail dd. 20 september 2019 bij de Geschillencommissie;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 8 oktober 2019 waarbij aan verzoeker de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld wat betreft de periode met ingang van 1 januari 2019;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op deze zitting van 20 december 2019 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen.

Gelet op het feit dat noch verzoeker, noch verwerende partij op de zitting van 20 december 2019 is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verzoeker woont in Nederland maar werkt in België. Op 3 juni 2015 wordt zijn zoon geboren en krijgt hij aanvullend kinderbijslag vanuit België op de bedragen waarop hij recht heeft in Nederland.

Met een schrijven van 19 januari 2019 kreeg hij van de uitbetalingsactor de mededeling dat de uitbetalingsactor als rechtsopvolger van de bij openstaande schuld van 110 euro overgenomen had en kreeg hij het verzoek tot terugbetaling. Dit naar eigen zeggen, omdat hij een toeslag voor kinderopvang in Nederland ontving. Sinds deze terugvordering heeft hij nooit meer kinderbijslag vanuit België ontvangen.

Daarop diende hij naar eigen zeggen een bezwaarschrift ('bezwaar uitspraak inzake kinderbijslag') in bij de uitbetalingsactor op 31 augustus 2019 met de vraag om zijn recht op kinderbijslag voor de periode met ingang van 3 juni 2015 te herzien.

De uitbetalingsactor blijft in zijn e-mail van 4 september jl. echter bij zijn standpunt en verwijst naar de beroepsmogelijkheid bij de Geschillencommissie voor de periode vanaf 1 januari 2019.

Verzoeker is het niet eens met het standpunt van de uitbetalingsactor en dient vervolgens beroep in bij de Geschillencommissie op 18 september jl. Hij stelt dat hij 'nu eenmaal recht heeft op de aanvullende kinderbijslag vanuit België.'

Hij stelt verder: *'Op 03 juni 2019 is onze dochter geboren en hebben wij dus ook hier recht op kinderbijslag vanuit België. Ook wordt vanuit aangegeven dat wij recht hebben op een groeipakket van onze beide kinderen. Zowel de kinderbijslag als het groeipakket hebben wij nog niks van mogen ontvangen.'*

Wij verzoeken u daarom om ons bezwaarschrift in behandeling te nemen zodat wij krijgen waar wij met terugwerkende kracht, recht op hebben.'

3. Standpunt van verzoeker

In het verzoekschrift van 18 september jl. stelt verzoeker het volgende:

'Nu blijkt dat de vordering niet rechtsgeldig is aangaande een uitspraak (zie bijlage). Hiervoor hebben wij een bezwaarschrift naar gestuurd, waarbij wij onderstaande email als antwoord hebben mogen ontvangen.'

Wij zijn het niet met het antwoord mee eens vanuit vandaar dat wij dit bezwaarschrift naar u sturen. Wij hebben nu eenmaal recht op de aanvullende kinderbijslag vanuit België.'

In het bezwaarschrift van 31 augustus jl. dat verzoeker rechtstreeks indiende bij , vermeldt hij volgende bijkomende elementen:

'Sinds de geboorte van mijn zoon (03 juni 2015) en sinds kort ook de geboorte van mijn dochter (03 juni 2019), probeer ik de kinderbijslag te regelen. Helaas krijg ik vaak geen reactie of wordt (sic) ik steeds naar een andere afdeling verwezen.

Zoals bij u bekend is, maakt een rekenfout als het gaat om de berekening van de Nederlandse kinderbijslag vs. de Belgische kinderbijslag. Hier heb ik in het verleden meermaals met u over contact gezocht.

De juiste berekening zou moeten zijn:

Kinderbijslag NL = X

Kinderbijslag BE = Y

Verschil = Z → door bij te betalen

De Nederlandse kinderopvangtoeslag betreft een inkomensafhankelijke tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang, een tegemoetkoming derhalve in specifieke kosten waar gezinnen met kinderen die gebruik maken van kinderopvang zich voor zien gesteld. Kinderopvangtoeslag kan alleen worden genoten voor zover kosten voor kinderopvang (moeten) worden gemaakt. Dit betreft een uitkering van geheel andere aard dan de Belgische kinderbijslag.

De Belgische kinderbijslag en de Nederlandse kinderopvangtoeslag zijn geen uitkeringen van dezelfde aard in de zin van artikel 10 van Verordening (EG) 883/2004, zodat de Belgische kinderbijslag niet in mindering mag worden gebracht op de Nederlandse kinderopvangtoeslag.

Het verrekenen van de kinderopvangtoeslag met de Belgische kinderbijslag is in strijd met het Europese recht, in het bijzonder de artikelen 48 van het VwEU en de artikelen 10 en 68 van Verordening (EG) 883/2004

Derhalve vraag ik u met klem om de door u gedane berekeningen over voorgaande jaren (vanaf 03 juni 2015) te herzien en een juiste berekening te maken op alleen het verschil van de Nederlandse kinderbijslag zoals uitbetaald door het SVB en de Belgische kinderbijslag.

Ik verwijs tevens naar o.a. jurisprudentie van 30-03-2015 waar een soortgelijke zaak is voorgekomen en waarvan de eiseres in gelijk is gesteld. <http://jure.nl/ECLI:NL:RBLIM:2015:2574>

Via deze link kunt u de uitspraak teruglezen. Vanaf punt/alineea 25 ziet u de uitspraak van de rechter.'

Op vraag van het secretariaat voegde verzoeker in een bijkomende e-mail van 20 september jl zijn stukken bij en deelde hij nog het volgende mee:

(...)

In de bijlage vind u de papieren die wij in huis hebben. Zowel van _____ als van _____. Ons contactpersoon daar is _____. Er is onlangs ook nogmaals het E401 per post gestuurd gaár

Wij hebben een brief gestuurd naar _____ omtrent de kinderbijslag. Hierbij hebben wij de reactie gekregen met daarin de reactie om naar jullie een bezwaar te sturen. (...)'

4. Standpunt van de verweerder:

4.1. Per e-mail dd. 4 september 2019 antwoordde de verweerder het volgende naar verzoeker:

'Het betreft hier een uitspraak van een Nederlandse rechtbank waaraan Vlaanderen niet gebonden is. Er was ook geen Belgisch kinderbijslagfonds betrokken bij deze rechtspraak, het ging tegen de Nederlands SVB. De rechtbank heeft gesteld dat de Nederlandse KOT geen uitkering is van dezelfde aard als de Belgische kinderbijslag. België was tot en met 2018 van mening dat deze uitspraak mag genegeerd worden en Vlaanderen houdt hetzelfde standpunt aan.'

4.2. Per e-mail van 20 november jl. werd het officieel standpunt van de verweerder meegedeeld aan het secretariaat van de Geschillencommissie.

De verweerder verwoordde het als volgt:

'Over de periode 06/2017 tot en met 04/2018 betaalde _____ de kinderbijslag voor het kind per verschil, dit bleek achteraf onterecht door de toekenning van de KOT in de Nederland. Het onterecht betaalde bedrag over deze periode werd teruggevraagd op 20/06/218.

Deze openstaande schuld werd gemigreerd bij de transitie naar het Groeipakket, het dossier zelf wordt verder opgevolgd. Uit contacten met de SVB is ondertussen gebleken (op 07/10/2019) dat er in het derde kwartaal 2019 geen sprake is van de Nederlandse kinderopvangtoeslag. _____ heeft de

deze periode ondertussen betaalbaar gesteld op 20/11/2019. Voor de eerste kwartalen van 2019 kon nog geen regularisatie gebeuren, de informatie van de SVB was onvolledig (oa het kind , ° 03.05.2019, ontbreekt). Zodra de nodige informatie wordt ontvangen zullen wij ook de eerste kwartalen van 2019 evalueren en indien mogelijk betalen.

Het vonnis waar de heer naar verwijst is geveld door een Nederlandse rechtbank, dit kan een Belgische instelling niet binden.'

Het secretariaat vroeg zich bijkomend nog af of er al dan niet een tewerkstelling was in Nederland, waarover tot dan geen gegevens bekend waren, om te kunnen bepalen welke lidstaat bij voorrang bevoegd is.

Per e-mail van 11 december jl. vulde aan als volgt:

'Er is een samenloop van rechten met Nederland. De kinderen wonen in Nederland en er is een tewerkstelling in Nederland, dus Nederland is bij voorrang bevoegd. De Belgische kinderbijslag was hoger dan de Nederlandse, dus wij betalen het verschil (bovenop de Nederlandse gezinsbijslag). Tot we de definitieve afrekening van de Nederlandse SVB ontvangen betalen we deze onder de vorm van voorschotten. Eenmaal de afrekening wordt ontvangen volgt een definitieve berekening van de Belgische verschilbetaling (met een positief, negatief of nulresultaat).

Voor dit gezin werd de Nederlandse gezinsbijslag achteraf aangepast, er werd nog de zgn Kinderopvangtoeslag toegekend bovenop de reeds betaalde gezinsbijslag. Deze KOT wordt beschouwd als integraal deel uitmakend van de gezinsbijslag (in tegenstelling tot nu in Vlaanderen, waar deze kinderopvangtoeslag inderdaad wordt beschouwd als een andere toelage in het kader van het gezinsbeleid). Dit betekent dat de Nederlandse KOT moet bijgeteld worden bij de al toegekende gezinsbijslag, waardoor de toegekende voorschotten herberekend moesten worden (ic kon zelfs niet meer per verschil betaald worden, de toegekende Nederlandse bedragen overstegen de Belgische gezinsbijslag). Met een terugvordering als gevolg. Het principe van de verschilbetaling zelf staat niet ter discussie.

Voor de eerste kwartalen van 2019 wachten we op een afrekening waar het nieuw geboren kind op vermeld wordt, inclusief de betaalde bedragen..

Voor het derde kwartaal ontvangt het gezin volgens het attest van de SVB Nederlandse gezinsbijslag voor de 2 kinderen en , hetzelfde attest vermeldt dat er geen sprake is van KOT en KGB. Dit heeft wel degelijk belang voor de hoogte van het uitgekeerde bedrag (verschilbetaling, als er wel KOT was betaald, dan zou het Nederlandse bedrag het Belgische hebben overschreden.)

5. Beoordeling in rechte:

5.1. Vaststelling bevoegde deelentiteit

Artikel 2, lid 1 en 2 Groeipakketdecreet bepaalt:

‘Dit decreet is van toepassing onder voorbehoud van de toepassing van de samenwerkingsakkoorden, vermeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de bepalingen van het Unierecht, internationale verdragen en protocollen.

Het samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen bepaalt daarbij onder toepassing van artikel 23 van de Grondwet de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de gezinsbijslagen overeenkomstig de aanknopingsfactoren in artikel 2 van het betrokken samenwerkingsakkoord.’

Artikel 2 van dit samenwerkingsakkoord leert via de aanknopingsfactoren welke deelentiteit bevoegd is inzake gezinsbijslagen

‘De lokalisatie van de vestigingseenheid of, wanneer dat gegeven niet beschikbaar is, van de exploitatiezetel van de huidige werkgever of van de laatste werkgever van de sociaal verzekerde in België;’

In casu werkt verzoeker in _____, bijgevolg is Vlaanderen bevoegd.

In de Toelichtingsnota nr. 3 van 21 december 2018 over de vaststelling van de bevoegde deelentiteit van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, wordt uitgelegd dat artikel 3, eerste lid van het samenwerkingsakkoord de gezinsleden limitatief opsomt met wie rekening moet worden gehouden om te bepalen in welke mate de bevoegde deelentiteit, in overeenstemming met artikel 2, moet tussenkomen in het kader van de Europese regelgeving. Om te bepalen of België op basis van de Europese Verordeningen bij voorrang of aanvullend bevoegd is wordt in de bijlage bij het samenwerkingsakkoord een overzicht gegeven van de categorieën van rechten: op basis van arbeid, op basis van een pensioen, of basis van de woonplaats of wezenbijslag.

Voortaan worden dus enkel voor die sociaalverzekerden de socioprofessionele situaties bedoeld in de bijlage van het samenwerkingsakkoord onderzocht in het licht van de artikelen 67, 68 en 69 van de Europese verordening 883/2004.

'Artikel 3. Europese Verordeningen

Voor de toepassing van Europese verordeningen wordt het personeel toepassingsgebied met betrekking tot de sociaal verzekerde die het recht verkrijgt in het kader van de gezinsbijslagen beperkt tot de ouder, tot de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van die ouder en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont en tot de echtgeno(o)t(e) van de ouder met betrekking tot hun eigen of gemeenschappelijke kinderen.'

Voor de toepassing van verordening 883/2004 zijn de socioprofessionele situaties waarmee rekening wordt gehouden om een recht op gezinsbijslagen te verkrijgen in de bijgevoegde tabel opgenomen. Die tabel kan door de regeringen van de bevoegde deelentiteiten gezamenlijk worden gewijzigd via een samenwerkingsakkoord.'

5.2. Respect voor het unierecht

Uit artikel 2, derde lid Groeipakketdecreet volgt dat de internationaal toepasselijke regels uit het Unierecht hun gelding blijven hebben en het decreet daaraan geen afbreuk wil doen:

(...)

Nadat de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap werd vastgesteld op basis van het in het tweede lid vermelde samenwerkingsakkoord, zullen de aanwijsregels uit verordening (EG) nr. 883/2004 de samenloop met andere lidstaten van de Europese Unie bepalen.'

Bedoeld wordt de Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels.

Personele werkingssfeer:

Deze is van toepassing op onderdanen van een lidstaat, staatlozen en vluchtelingen, die in een van de lidstaten wonen, en op wie de wetgeving van een of meer lidstaten van toepassing is of geweest is, alsmede op hun gezinsleden en hun nabestaanden, zo bepaalt artikel 2.

Deze Verordening is van toepassing op gezinsbijslagen, zo blijkt uit artikel 3:

'Materiële werkingssfeer

1. Deze verordening is van toepassing op alle wetgeving betreffende de volgende takken van sociale zekerheid:

(...)

j) gezinsbijslagen.'

De gezinsbijslagen worden onder titel I, Algemene bepalingen in artikel 1, gedefinieerd als volgt:

'Voor de toepassing van deze verordening worden onder gezinsbijslagen verstaan alle verstrekkingen en uitkeringen ter tegemoetkoming van de gezinslasten, met uitzondering van voorschotten op onderhoudsbijdragen, en de in bijlage I vermelde bijzondere uitkeringen bij geboorte of adoptie.'

Verder wordt een gelijke behandeling gegarandeerd van hen die in een andere lidstaat wonen als de onderdanen van die staat; zo stelt artikel 4 van de Verordening:

'Tenzij in deze verordening anders is bepaald hebben personen op wie de bepalingen van deze verordening van toepassing zijn, de rechten en verplichtingen voortvloeiende uit de wetgeving van elke lidstaat onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die staat.'

5.3. Samenloop

Indien er een samenloop is van rechten doordat zoals in het geval van betrokkene er een tewerkstelling is in België én in Nederland, bepaalt artikel 68 VO 883/2004 hiernavolgende prioriteitsregels:

'1. Indien gedurende hetzelfde tijdvak en voor dezelfde gezinsleden in uitkeringen is voorzien op grond van de wetgeving van meer dan een lidstaat, zijn de volgende prioriteitsregels van toepassing:

a) (...)

b) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op dezelfde grond, wordt de volgorde van prioriteit vastgesteld op basis van de volgende subsidiaire criteria:

i) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst: de woonplaats van de kinderen, mits er dergelijke werkzaamheden worden verricht, en subsidiair, in voorkomend geval, het hoogste bedrag aan uitkeringen waarin de betrokken wetgevingen voorzien. In dat laatste geval worden de kosten van de uitkeringen verdeeld volgens in de toepassingsverordening bepaalde criteria;

(...)'

In casu wonen de kinderen in Nederland, bijgevolg is Nederland bij voorrang bevoegd om de gezinsbijslag te betalen.

5.4. Verschilbetaling

Of de uitkeringen waarop door de samenloop recht is in beide lidstaten, volledig, dan wel per verschil kunnen betaald worden, stelt artikel 68, 2) het volgende:

'2. Bij samenloop van rechten worden de gezinsuitkeringen toegekend overeenkomstig de wetgeving die volgens lid 1 als prioritair is aangemerkt. De rechten op gezinsuitkeringen die verschuldigd zijn op grond van de andere betrokken wetgeving of wetgevingen, worden geschorst ter hoogte van het bedrag dat bij de wetgeving van de eerste lidstaat is vastgesteld en, zo nodig, wordt het deel dat dit bedrag overschrijdt uitbetaald in de vorm van een aanvullende toeslag. (...)'

Hieruit blijkt dat uitkeringen van dezelfde aard in mindering mogen gebracht worden van elkaar. De classificatie van de 'verschillende' gezinsbijslagen in functie van de aard van de tegemoetkoming is dus van belang in geval van samenloop. Dat verstrekkingen en uitkeringen van dezelfde aard van elkaar in mindering worden gebracht, werd reeds gesteld in het arrest Wiering van 8 mei 2014 (het Hof oordeelde hier dat het Duitse kindergeld en de Nederlandse kinderopvangtoeslag niet van dezelfde aard zijn in de zin van de artikelen 10 en 68 van Verordening (EG) 883/2004, zodat het Duitse kindergeld niet in mindering mag worden gebracht op de Nederlandse kinderopvangtoeslag.)

De Geschillencommissie vestigt de aandacht op de kwalificatie van de Nederlandse kinderopvangtoeslag door Nederland als gezinsbijslag in de zin van de Verordening (EG) 883/2004, reden waarom, bij toepassing van het arrest Wiering, de verschilbetaling kan toegepast worden.

Verzoeker meent dan ook verkeerdelijk dat de Belgische kinderbijslag en de Nederlandse kinderopvangtoeslag geen uitkeringen van dezelfde aard zijn in de zin van artikel 10 van de Verordening (EG) 883/2004.

Hij verwoordt het als volgt:

'De Belgische kinderbijslag en de Nederlandse kinderopvangtoeslag zijn geen uitkeringen van dezelfde aard in de zin van artikel 10 van Verordening (EG) 883/2004, zodat de Belgische kinderbijslag niet in mindering mag worden gebracht op de Nederlandse kinderopvangtoeslag.'

Het verrekenen van de kinderopvangtoeslag met de Belgische kinderbijslag is in strijd met het Europese recht, in het bijzonder de artikelen 48 van het VwEU en de artikelen 10 en 68 van Verordening (EG) 883/2004'.

5.5. Terugvordering

De vermindering van gezinsbijslagen, waarvan sprake in punt 5.4., werd toegepast in het dossier van betrokkene. Alleen waren nog niet de juiste bedragen gekend via de Sociale Verzekeringsbank in Nederland - dit is de uitvoeringsinstelling op het gebied van sociale zekerheid in Nederland, verantwoordelijk voor de uitvoering van de kinderbijslag en enkele andere regelingen – die aan de verweerder diende te laten weten welke bedragen precies bij voorrang werden betaald, om zo te berekenen welke bedragen er aanvullend door de verweerder konden worden betaald.

De uitbetaling door de verweerder gebeurt door middel van het toekennen van voorschotten, waarbij achteraf bleek dat deze te hoog waren, wat leidde tot de terugvordering, herbetekend door de verweerder op 19 januari 2019 aan mevrouw _____, echtgenote van verzoeker.

De verweerder formuleert het zo in zijn mail van 11 september jl. aan verzoeker:

'Voor _____ was er reeds recht in het oude systeem. Wij betaalden voorschotten van 10 euro voor hem maar bij de ontvangst van de bedragen van Nederland voor de periode van 04/2017 tot 03/2018 bleek dat de bedragen van Nederland te hoog waren om een bijbetaling te kunnen doen. Wij hebben u hiervoor op 20/06/2018 een aangetekende zending toegezonden. (...)'

De Geschillencommissie merkt hier op dat hoewel het om een schuld gaat die betrekking heeft op de periode vóór 2019, deze werd herbetekend in januari 2019, bijgevolg na de invoering van het Groeipakket. Anders dan wat in de e-mail van 11 september jl. van de verweerder wordt gesteld, betreft het de periode van juni 2017 tot en met april 2018, i.p.v. de periode ingaande in april 2017, zo blijkt uit de beslissing tot terugvordering.

De verweerder bevestigde eveneens het systeem van het betalen van voorschotten in zijn e-mail van 11 december jl., dat achteraf tot een herberekening kan leiden:

'De Belgische kinderbijslag was hoger dan de Nederlandse, dus wij betalen het verschil (bovenop de Nederlandse gezinsbijslag). Tot we de definitieve afrekening van de Nederlandse SVB ontvangen betalen we deze onder de vorm van voorschotten. Eenmaal de afrekening wordt ontvangen volgt een definitieve berekening van de Belgische verschilbetaling (met een positief, negatief of nulresultaat).

Voor dit gezin werd de Nederlandse gezinsbijslag achteraf aangepast, er werd nog de zgn Kinderopvangtoeslag toegekend bovenop de reeds betaalde gezinsbijslag. Deze KOT wordt beschouwd als integraal deel uitmakend van de gezinsbijslag (in tegenstelling tot nu in Vlaanderen, waar deze kinderopvangtoeslag inderdaad wordt beschouwd als een andere toelage in het kader van het gezinsbeleid). Dit betekent dat de Nederlandse KOT moet bijgeteld worden bij de al toegekende gezinsbijslag, waardoor de toegekende voorschotten herberekend moesten worden (ic kon zelfs niet meer per verschil betaald worden, de toegekende Nederlandse bedragen overstegen de Belgische gezinsbijslag). Met een terugvordering als gevolg. (...)'

5.6. Dat verzoeker wel degelijk een uitbetaling in het Groeipakket gekregen heeft (derde kwartaal 2019) of mogelijks nog kan verwachten (eerste kwartalen 2019 - afhankelijk van de informatie over de definitieve afrekening vanuit Nederland), blijkt uit:

- het vervolg van de hogervermelde e-mail van 11 september jl. van verweerder aan verzoeker:

'(...)Intussen werd uw tweede kindje geboren. Wij hebben u op 29/08/2019 een document E401 verzonden om een nieuwe gezinssamenstelling te bekomen. Van zodra wij deze ingevuld terug ontvangen gaan wij opnieuw de bedragen opvragen aan Nederland en kijken wij na of er nu wel een betaling van gebeuren.'

- en uit de e-mail van verweerder van 20 november jl. waarin hun standpunt wordt meegedeeld aan het secretariaat:

'Uit contacten met de SVB is ondertussen gebleken (op 07/10/2019) dat er in het derde kwartaal 2019 geen sprake is van de Nederlandse kinderopvangtoeslag. heeft deze periode ondertussen betaalbaar gesteld op 20/11/2019. Voor de eerste kwartalen van 2019 kon nog geen regularisatie gebeuren, de informatie van de SVB was onvolledig (o.a. het kind , ° 03.05.2019, ontbreekt). Zodra de nodige informatie wordt ontvangen zullen wij ook de eerste kwartalen van 2019 evalueren en indien mogelijk betalen.'

De verweerder besloot in zijn e-mail van 11 december jl.:

'Voor de eerste kwartalen van 2019 wachten we op een afrekening waar het nieuw geboren kind op vermeld wordt, inclusief de betaalde bedragen.'

6. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van

het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Omwille van alle voorgaande elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat, omwille van de door Nederland gegeven kwalificatie van de Nederlandse kinderopvangtoeslag als gezinsbijslag in de zin van de Verordening (EG) nr. 883/2004, de verschilbetaling i.c. kan toegepast worden.

De Geschillencommissie oordeelt dan ook dat de verweerder de verschilbetaling terecht toegepast heeft, rekening houdende zowel met de reeds in Nederland toegekende kinderbijslag als de kinderopvangtoeslag.

De Geschillencommissie verklaart de vordering ontvankelijk, doch **ongegrond**.

Aldus uitgesproken te Brussel op 20 december 2019;

De commissie was samengesteld uit :

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Kristien Roete (plaatsvervanger van de heer Ignace Lambert) en mevrouw Rita Louwagie (), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van dit aangetekend schrijven (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens

Door toepassing van het Decreet van 1 maart 2019 tot ontbinding van het Fonds Jongerenwelzijn en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin en het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp wijzigt vanaf 18 april 2019 de naam van 'Kind en Gezin' in 'Opgroeien regie'.

De taken en opdrachten van het agentschap Kind en Gezin worden integraal overgenomen.

Vanaf de inwerkingtreding van het vermelde decreet van 1 maart 2019 wordt op alle officiële documenten de benaming 'Opgroeien regie' gebruikt.

De benaming Kind en Gezin wordt nog behouden in communicatie naar de ouders en voorzieningen om de herkenbaarheid en continuïteit van de dienstverlening te behouden.